

ה"ט 36018/05/22 - רעות ניסימאן נגד אברהם נגוסה

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 36018-05-22 איצקוביץ נ' נגוסה
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה
המבקשת רעות ניסימאן
נגד
המשיב אברהם נגוסה

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה ניתן צו במעמד צד אחד והיום התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקשת טוענת כי היא סובלת מהטרדות מצד המשיב מזה תקופה ארוכה וכי פניותיה למשטרה לא הועילו. עוד טענה כי מספר ימים לפני הגשת הבקשה ניסה המשיב לפרוץ לביתה בנסיבות המתוארות בבקשה.

המבקשת טוענת כי היא חוששת מהמשיב, בין היתר על רקע עברו הפלילי, ועל רקע מצבה האישי שמחמת צנעת הפרט לא מצאתי לציין במסגרת זו.

המשיב דוחה את טענות המבקשת מכל וכל.

לטענתו המבקשת היא שמטרידה את בת זוגו במשלוח הודעות כאלה ואחרות ומגישה תלונות שווא בעניינו אשר נסגרות פעם אחר פעם ללא כל תוצאה. המשיב טוען כי אין לו כוונה להטריד את המבקשת אלא ההיפך הוא הנכון.

לאחר שעינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות. להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת

גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתייהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים:

האחד - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר;

והשני - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי ככל הנראה יש איזה שהוא סכסוך על רקע קודם שהמבקשת לא מצאה לפרטו במעמד הדיון וזאת על אף שמצאה לפרט היבטים אחרים של אירועים קודמים. מבלי לפגוע בנושא מצבה הרפואי של המבקשת, הרי שטיעונה לא היה סדור וברור ולא ניתן היה להבין את טענותיה באופן ענייני. כאשר המבקשת התבקשה להבהיר טענותיה ולהתאים טיעונה לבית המשפט ציינה שאין בידה לעשות כן נוכח מצבה הרפואי.

המבקשת אישרה ששלחה הודעות לבת זוגו של המשיב אשר הוצגו בפניו במעמד הדיון בטענה כי ככל שההודעות פגעו, הרי שהיא מתנצלת על כך.

נוכח תוכן ההודעות שהוצג לעיוני על ידי המשיב במעמד הדיון, אני מתקשה לקבל את טענות המבקשת.

ההודעות מדברות בעד עצמן ואילו יתר טענות המבקשת ביחס להודעות שנשלחו לבן זוגה ו/או לאחותה, כלל אין צריכות להיות נידונות במסגרת זו בשים לב לזהות הצדדים לבקשה שבפני.

גם אופן העלאת הטענות על ידי המבקשת היה כאמור מפותל ולא ברור ונשען בעיקר על עברו הפלילי של המשיב ולא על אירועים עדכניים פרטניים שיכולים להיות רלבנטיים להליך זה.

המשיב אישר כי הגיע לביתה של המבקשת וזאת על רקע התלונות וההודעות **שנשלחו על ידה** וציון כי אין לו כל כוונה לאיים או להטריד את המבקשת בעתיד כפי שלא עשה כן בעבר.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ובשים לב לאופן הסוער בו התנהל הדיון מצד המבקשת מבלי להציג נתונים של ממש או הסבר לסכסוך כל שהוא, הרי שלא מצאתי כי עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו.

ניכר היה שהיקף המחלוקת הכלול במסגרת הבקשה חורג בהרבה מהנדרש לצורך הליך מסוג זה באופן שעורר תמיהה לגבי התכלית שעמדה בבסיס הגשת ההליך ואסתפק בכך.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת - נתון שלא מצאתי לקבוע - הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר.

לא עלה בידי המבקשת לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיב כלפיה או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

המבקשת לא הצביעה על חשש קונקרטי צופה פני עתיד והדברים נותרו כלליים ועמומים.

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ההוכחה, דין הבקשה - להידחות.

עמוד 3

הצו הזמני שניתן מבוסס.

למותר לציין כי אין בביטול הצו שניתן כדי להכשיר איום או הטרדה מאיימת אחרת, כמשמעה בחוק, מצד המשיב, כלפי המבקשת וממילא פתוחה הדרך בפני המבקשת לשוב ולעתור בעתיד למתן סעד כאמור ככל שיתקיימו נסיבות המצדיקות זאת.

לאחר ששקלתי בדבר ובשים לב לאופי ההליך - אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשפ"ב, 23 מאי 2022, בהעדר הצדדים.